

Atrijum Muzeja Vojvodine je u subotu, 11. juna bio preplavljen zvucima polke i valcera, te narodnih pesama iz Slovenije, koje su u izvođenju Muškog hora Maj iz Kranja i Mešovitog hora Kredarica iz Novog Sada sve prisutne isprovocirali na pesmu, pa i igru. Kažu da je uvek veselo gde god se Slovenci pojave i da uz pesmu i vino umeju da razgale i one sa tvrdim stavom. Ovoga puta izostalo je vino, ali i pesme Mešovitog hora Kredarica bile su dovoljne da se svi osećaju lepo.

Dirigent Mešovitog hora Kredarica, Suzana Gros-Marković tim povodom kaže:

-Hor je počeo sa radom 2000. godine, a ja sam ga preuzela dve godine kasnije. Članove hora čine članovi društva, ali nisu svi Slovenci. Nekada je bilo trideset stalnih članova, a sada je deset manje. Mislim da im nedostaje više motivacije za rad u horu, putovanja, gostovanja. Ove godine smo uglavnom bili domaćini i ugošćavali horove iz Slovenije, Italije, te Srbije, što jeste lepo, ali izgleda ne i dovoljno.

- Najveći motiv za nas su putovanja, koja su nekada bila obavezna bar jednom godišnje. Odlasci u Sloveniju ili po gradovima Srbije, u Niš, Suboticu, Beograd, Zrenjanin, odnosno u goste kod drugih Društava Slovenaca su podsticajni i stimulativni, razmenjuju se i znanja i družimo se, ali i vidimo koliko smo napredovali i kako se kotiramo. Međutim, poslednjih godina ta gostovanja su prepolovljena. Verovatno je to osnovni razlog osipanju članstva. Prvog jula, posle tri godine pauze, treba da gostujemo u Ljubljani i svi se unapred radujemo. Sigurna sam da će to biti jak motiv za dalji rad.

Na naše pitanje kako uspeva da jedan amaterski hor zvuči tako profesionalno, Suzana Gros-Marković uz smešak odgovara:

- Ovo svi mi radimo s ljubavlju. Mislim da je to osnovni recept za kvalitet koji postizemo. Od mojih pulena tražim punu harmoniju u ponašanju, razmišljnju i odnosu prema drugim članovima hora, ukratko svi moraju da zrače pozitivno. Ko ne može da se uklopi u takvu atmosferu taj ne može opstati među nama. Osim toga, utičem na njih tako da izazovem u njima emocije koje svi moji horisti vraćaju kroz pesmu. Mi muziku ne izvodimo nego je i doživljavamo.

Slovenačko društvo Kredarica iz Novog Sada je čest domaćin pevačkim zborovima iz Slovenije, kao i Društvima Slovenaca koji žive van Slovenije, ali neguju tradicionalnu, narodnu pesmu.

Ovoga puta su to bili gosti iz Kranja, Muški hor Maj, koji su imali zapažen i veseo nastup. Svim srcem su se trudili da raznovrsnim izborom programa, pesama iz svih delova Slovenije ali i šire (potkrala se i dalmatinska pesma), obogaćenim zvucima čudnih instrumenata zabave, raspevaju i dirnu prisutne, vidno sami uživajući u onome što rade. Janez Čadež, dirigent i umetnički vođa ovih kranjskih momaka trudi se da njihovi nastupi privuku što više publike, da uvek budu pomalo drugačiji, sveži i u svemu su uspeli.

Posebnu pažnju izazvao je instrument o kome njegov vlasnik Milan Kalan kaže:

-Sviram na bure-basu, instrumentu koji sam sam izradio. On zamenjuje na neki način

kontrabas, ali pokriva raspon od oktave i po. Petnaest godina sam u horu koliko je i instrument star. Video sam jedan takav instrument u Nemačkoj, svideo mi se, pa sam po povratku kući napravio sličan. Znači, ideju sam pozajmio, ali moj instrument je ispao kvalitetniji, lepši i atraktivniji tako da je jedinstven, pa sada od mene kradu ideje. Gde god me vide sa mojim bure-basom ljudi vole da se slikaju, da ga pipnu, i to mi je još jedna potvrda da sam napravio pravu stvar.

I na obavezno pitanje kako su doživeli naš grad, gosti iz Kranja su oduševljeni i Novim Sadom ali i toplim prijemom domaćina iz Kredarice. Na naše iznenađenje među gostima bilo je i bivših vojnika koji su služili JNA u Novom Sadu, a mnogi od njih imaju ovde rođake. Kažu da je velika sličnost između ova dva grada. Doduše Kranj je nešto manji, ali u Novom Sadu ima mnogo Slovenaca, a u Kranju sve više Srba, primećuju sa smeškom i nadaju se da će uskoro ponovo doći.

[Više slika možete pogledati o v d e.](#)